

Jakso 5: Leikkipuisto Leena: ”Leikki on lapsen työtä, jolla on tarkoitus”

Olli: Tervetuloa kuuntelemaan Tukesin Vain ulkoiseen käyttöön -podcastia. Minä olen toimittaja Olli Sulopuisto. Ja tämän jakson haastattelu tehtiin leikkipuistossa, jossa haastattelin, no, itse leikkipuistoa.

[tunnusmusiikkia]

Olli: Hyvä päivä kyllä sattui tälle leikkipuistokeikalle, koska olisi voinut sataa. Eli se on varmaan tuosta-

Leena: [naurua] Oletko Olli kuullut tämmöistä viisautta, kun reeniä vattupelto, reeniä.

Olli: En ole kyllä.

Leena: Jaksaa, jaksaa ja jaksaa.

Olli: Okei. Eli sä oot varmaankin sitten Leena? Joo, mä oon tosiaan Olli. Hauska tavata. Me puhuttiinkin puhelimesta. Niin, siis nyt on tosiaan Tukesin podcastissa tällä kertaa aiheena leikkipuisto. Minkälaista leikkipuistoelämä on, että-

Leena: Jaksaa, jaksaa. Kato mä oon Antti Tuisku. Jaksaa, jaksaa. Tai ei. Ei, ei. Sulopuisto, sano vaan, Kondis-Leena.

Olli: Okei. Joo, ihan pikkusen säikähdin. Mikä tämä on tämä sun homma, mitä sä tässä teet?

Leena: Se on tämä leikki, joka tarttuu, kun sitä kaiken päivää kahtelee, niin tarttuupati se oikein kovasti, eheheh.

Olli: Joo, pati vaan. Niin, mutta siis Leena tosiaan, niin tämä, että kun sä olet leikkipuisto. Ja nyt ihan tälle heti tästä näkee, että täällä on tosi paljon tämmöisiä toiminnallisia leikkilaitteita. Niin mitä sulla sitten kuuluu päiväohjelmaan?

Leena: Aamulla 04:30 ikäihminen lukee lehteä. 08:30 ensimmäinen erä. 09:30 toinen erä. Lounas. Iltapäivällä pari erää. Iltapäivä kohti sitten vapaata harjoittelua.

Olli: Erä, mikä tämä on tämä erähomma tässä?

Leena: [naurahtaa] No lapsia tietenkin. Ne tulee tuolta puiston toiselta puolelta päiväkodista tänne valmennettavaksi. Todella, todella hyviä tuloksia on saatu aikaan, Sulopuisto. Todella hyviä tuloksia.

Olli: Okei. Mitä sä valmennat lapsille?

Leena: Elämää. Leikki on lapsen työtä. Työtä, jolla on tarkoitus. [karjaisee, leikkimisen ääniä] Täällä taotaan tulosta. Tämä on elämän sampo, jonka roihuaa ja hehkuu, kuin tuomiovuori, jossa musta ruhtinas takoo sormusta ja...

Olli: Tämä sun leikkihomma, niin tässä on jotenkin sillein, en mä tiedä, lopputulos aika kirkkaana taitaa olla mielessä?

Leena: Joo, sitä se onkin. Niin. Saatiin viime keväänä Justus vetämään kolme leukaa.

Olli: Okei.

Leena: Itkemättä. Ai, kuule lähtötaso oli haastava. Mutta sieltä noustiin, kun määrätietoisesti lisättiin tikkukarusellitreeniä hitaasti ja tasaisesti. Ja sitten otettiin kylkeen kiipeilyteline-crossfittia. Lyhyinä sarjoina. Jumaleisson.

Olli: Vitsi, sulla on aika intensiivinen meininki. Mulla jotenkin rupee vähän sillein päätä melkein jomottaan. Mutta joo, että tässä on semmoisia laitteita, että näissä vehkeissä voisi varmaan tapah-

Leena: [huutaa] Vehkeissä? No voi, vedä ny... Hattu päähäs. Nämä on ammattikäyttöön suunniteltuja EN1176-standardin täyttäviä laitteita. Ei mitään pihakeinuja. Voit mun puolesta hommata omalle pihalle mitä huvittaa. Mutta täällä on kunnan vehkeet.

Olli: Okei, sori. Kerro, että mikä näissä ammattilaitteissa, mikä näissä on se erikoinen hyvä puoli? Että siis tuommainen merirosvolaiva, siihen voi kiivetä. Sitten sä sanoit, joo, se pesäkeinu, tikkukaruselli, liukumäki. Sitten on joku ihan tavallinen keinu kanssa tuossa, vähän matkan päässä.

Leena: [yskii] Tavallinen keinu?

Olli: No siis keinu.

Leena: Ei ole kun [huutaa] AMMATTIKEINU TURVAHIEKALLA.

Olli: Okei.

Leena: Sulopuisto, taidat olla just niitä veikkoja, just niitä tissiposkia, jotka kutsuu salibandya sählyksi, ja jalkapalloa potkupalloksi. Täällä on systeemit viimeisen päälle. Piste.

Olli: Joo, huh huh. Mä en siis tarkoittanut mitenkään sillein pahal-

Leena: Sulopuisto! Nyt tulee ikäviä faktoja.

Olli: Okei.

Leena: Mutta elämä kantaa. Täällä on minimoitu kuristumisvaarat pois. Ei ole koloja, joihin voisi lapsi jäädä roikkumaan, ellei se väkisin tunge itseensä jonnekin. Tai aikuiset auta lapsia jonnekin, minne lasten ei kuuluisi mennä.

Olli: Niin just.

Leena: Mulla on kuule Sulopuisto sellainen motto, että sinne minne lapsi ei itse pääse, sinne se ei kuulu mennä. Tämä muuten pätee aikuisiinkin.

Olli: Siis se on kyllä tietysti totta, että aina välillähan aikuisetkin tekee-

Leena: Tsytt. Tämä jatkuu vielä. No niin, kynäniska kuuntele. Eli näissä mun ammattilaitteissa ei ole kiinnijuuttumiskoloja.

Olli: Ei ole koloja.

Leena: Ei ole kiinnijuuttumisrakoja.

Olli: Ei edes rakoja.

Leena: Näihin ei juutu kiinni edes yli-innostunut exä. Ei ole kuristumisvaaraa. Liiskaantumiset, ja kaikki leikkaantumiset, ne on minimoitu. Täällä on keinut rauhallisissa paikoissa. Ja juoksulinjat on, kuule ne on mietittynä. Löytyy turvahiekat keinujen ympäriltä. Eikä ole lasinsirpaleita missään.

Olli: Joo, oot muuten oikeassa, että on tosiaan ihan siistiä sen suhteen. Mutta siis välillähan sitä näkee, että siellä voi olla jengejä, nuorisolaisia, että niillä on sprayt ja niillä on pulloja mukana. Ja sitten teinit sekoilee jotain, tai muutkin kun teinit, en mä nyt sitä meinaa. Mutta sehän ei varmaan ole mieluisaa?

Leena: Se on paha. Kato, mä voin kertoa. Se on semmoinen, että ihmiset ei aina ymmärrä, että kun leikkipuistoon kannetaan vaikka, tiästä vaikka iso kivi, joka ei muuten sinne kuulu, niin siihen voi joku loukata itensä. No kuule, tässä on Sulopuisto sulle filosofiaa. Kivihän on liian kiinteä muoto hiekasta. Tiäkkö, ne vaan pitäisi viedä pois.

Olli: Joo. No kivistä asiaan, sitten toi sun merirosvolaiva, niin siis sehän on ihan sillein korkea. Ei ole mikään minilaiva. Että siis jos tuonne kiipeisi, niin eikö se ole aika vaarallinen homma?

Leena: [yskäisee] Kyllä ne on erittäin standardinmukaisesti plokattu. Ja aidat on just eikä melkein. Ympärillä on iskuja vaimentava turva-alusta, joten homma on enemmän kuin kondiksessa.

Olli: Okei. No sitten vielä näistä muista vieraista, mitä puistossa käy. Että kun täällähan pyörii tietysti sitten aika paljon vanhempia lasten lisäksi, niin mitä ajattelet vanhemmista?

Leena: En mä pidä vanhemmista.

Olli: Et tykkää?

Leena: Öh, aivan liian lepsuja. Kato kun tarvitaan konsistenssia ja kovaa reeniä. Kato vanhemmat, ne on mieluummin levossa kun asennossa. Lisäksi näkee semmoista lepsuilua, että ne päästää lapset kiipeilytelineisiin pyöräilykypärät päässä. Okei, monilla on iso pää. Ja Sulopuisto, mä en rupee sun lapsuudesta arvaileen, minkä kokoinen se sun pää on ollut. Mutta jos pystyt yhtään miettimään ja samaistumaan, niin tajuut sä miten isot päät lapsilla on kyllä?

Olli: Onhan ne isot suhteessa, joo.

Leena: Ja mieti, kun semmoiseen laitetaan vielä muovikuuppa päälle, niin miten julmetun iso se pää sitten onkaan.

Olli: Melko kookas, joo.

Leena: Joo, joo. Se käy kuule vaaralliseksi.

Olli: Huh huh.

Leena: Ja se pää jää sinne kiinni. Mieti jos se jää. Ai saakatti.

Olli: Niin. Joo, siis kyllähän teillä leikkikentillä varmasti on silleensä, siis kova, karu meininki. Että tässä ollaan taivasalla, tänne voi kukaan vaan kävellä, ei tarvi varauksia eikä mitään muuta. Ja se voi tehdä mitä vaan, eihän se ole pakko tulla leikkimään. Että kuka teistä nyt sitten oikeastaan sitten pitää huolta?

Leena: Joo. Ei tule äiti pitämään huolta tänne.

Olli: Aa, voi hitsi.

Leena: Mm. Vaan se oot SINÄ, Sulopuisto, jonka täällä pitäisi pitää huolta. Joo.

Olli: Mitä?

Leena: Joo, 04:30 huomenna paikalle.

Olli: Mitä?

Leena: Näetkö tuolla puiston reunassa, tuo infotaulu?

Olli: Joo.

Leena: No niin. Sieltä sinä Sulopuisto luet minun nimeni, ja minun osoitteeni, ja ilmoitat tästä palveluntarjoajalle. [Olli vinkuu] Niin, tässä tapauksessa se on kaupunki. Ja kerrot, mikä täällä mättää. Jos repsottaa, niin kerro siitä korjaajalle. Kato Sulopuisto, pysyy kondis kunnossa!

[tunnusmusiikkia]

Olli: Kiitos, että kuuntelit Tukesin Vain ulkoiseen käyttöön -podcastin. Seuraavassa jaksossa suuntaammekin katseemme aivan toisaalle. Tämän podcastin on Tukesille tuottanut Jaksomedia.

[tunnusmusiikkia]